

עפ"א 47455/07/14 - סאלח סואעד נגד ועדת מקומית לתוכנן ובניה משגב

בית המשפט המחוזי בחיפה שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"א 47455-07-14 סואעד נ' ועדת מקומית לתוכנן ובניה משגב
תיק חיזוני:

בפני כב' השופטת אורית ינשטיין
המערער: סאלח סואעד
נגד
המשיבה: ועדת מקומית לתוכנן ובניה משגב

פסק דין

1. המערער, מר סאלח סואעד (להלן - **המערער**) הגיע לבית משפט זה ערעור על פסק דין של בית משפט השלום בעכו (כבוד השופטת זחה בנהר) מיום 19.6.14, אשר ניתן בתיק עמ"ק 20640-07 (להלן - **פסק הדין**). במסגרת הכרעת הדין הורשע המערער בכל העבירות נשוא כתוב האישום המתואקן, מיום 29.4.14 (נספח א' להודעת הערעור), ונגזר דיןו של המערער תוך שהושטו עליו העונשים הבאים:
 - תשלום קנס בסך 280,000 ₪ או 280 ימי מאסר תמורה, ב- 35 חודשים חדשים שווים ורצופים בסך 8,000 ₪ כל אחד, כאשר הרason שביהם ביום 1.9.14 וכל תשלום נוסף ב- 1 לכל חדש לאחוריו.
 - צו הריסה למבנה המתואר בכתב האישום בתום 12 חודשים ממועד גזר הדין, אלא אם יושג היתר בניה כחוק לבניה נשוא כתוב האישום.
 - תשלום כפל אגרת בניה בסך 35,860 ₪ לתשלום עד ליום 31.10.14 או עד מועד קבלת ההיתר, לפי המוקדם.
 - התחייבות עצמית של המערער על סך 250,000 ₪ או 2 חודשים מסר תמורהם, להימנע מלעבור על העבירות לפי סעיפים 145(א), 204 (א) (ב) (ג), 208, 224, 237 ו- 240 לחוק התכנון והבנייה ותקנה 11 לתקנות התכנון והבנייה (עבודה ושימוש הטעונים היתר) התשכ"ז - 1967, תוך שלוש שנים ממועד גזר הדין.
 - צו איסור שימוש בקומה א', הנמצאת מעל קומת הקרקע המאוכלסת על ידי המערער ובני משפחתו, במבנה נשוא כתוב האישום, וזאת מיום גזר הדין ועד ליום בו יתקבל היתר כדין.
2. הכרעת הדין וגזר הדין ניתנו, בהעדר התיקיות של המערער ושל סגנוו לדין מיום 19.6.14, שלא בפניו.

המערער מערער הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין.

עמוד 1

ההיליכים בפני בית משפט קמא:

- .2. ביום 29.5.07 הוגש נגד המערער כתוב אישום המיחס לו עבירה של בניית בית מגורים בשטח כולל של כ- 274 מ"ר ללא היתר בניה ובניגוד ליעוד הקרקע המועדת לחקלאות בלבד. המערער הואשם בכך שעבודות הבניה בוצעו ביום 13.9.06 בкамנהה, גוש 19149 חלקה 8. עוד הואשם המערער בשימוש חריג במרקען למן אותו מועד ואילך. כמו כן, צוין בכתב האישום, כי למורת שהוזע נגד המערער צו מינהלי להפסקת בניה (להלן - **הצו המינהלי**) מיום 13.9.06, מכוח סעיף 224 לחוק התכנון והבנייה התשכ"ה - 1965 (להלן - **חוק התכנון והבנייה**), فعل המערער בנגד לצו המינהלי שנמסר לו כדי והמשיך בעבודות הבניה והפר את הצו המינהלי. לפיכך, הואשם המערער גם בעבירה של הפרת הצו המינהלי.
- .3. ביום 26.6.07, בטרם נערך הקריאה, הוגש כתב אישום מתוקן, אשר כלל גם עבירה של הפרת צו שיפוטי להפסקת בניה לפי סעיף 239(א) לחוק התכנון והבנייה (להלן - **הצו השיפוטי**), שניתן נגד המערער בדין שנערך בנסיבותם בבנייה שלם בעכו, במסגרת ב"ש 5168/06.
- .4. כתב האישום תוקן שוב ביום 26.2.08 והוסיף לו אישום נוסף, שעוניינו בעבודות בניה נוספות, אשר נטען כי מהוות הן הפרה נוספת של הצו השיפוטי.
- .5. ביום 10.4.08 הגיע המערער ליווץ המשפטיא למשלה בקשה לעיוב הליכים (נספח ה' להודעת הערעור). המערער פירט בבקשתו לעיוב הליכים את המצב התכנוני בשוב камנהה, וטען כי כמאנה המערבית, מקום הבניה נשוא כתוב האישום, כמו גם שכונה נוספת בשם "אל ג'ילסה" לא נכללו בתוכנית המתאר לאזר שתוכנה עוד בשנת 1995, אשר כללה רק את כמאנה המזרחת ו"קליבאת". המערער הוסיף וטען באותה בקשה כי בשנת 1999 הוגשה עתירה לבג"ץ על ידי תושבי כמאנה המערבית ועל ג'ילסה, בדרישה להורות לגופי התכנון להרחיב את גבולות תוכנית המתאר, כך שתכלול גם את כמאנה המערבית ואל ג'ילסה. העתירה התקבלה (נספח ד' להודעת הערעור) וביום 5.9.2001 הורה בית המשפט העליון על הגשת תוכנית הרחבת לתוכנית המתאר תוך 18 חודשים מזמן פסק הדיון בעתירה ואף אסר על ביצוע פעולות הריסה לגבי בתים שכבר קיימים בкамנהה המערבית, נכון לאותו מועד.
- המערער טען כי באותה בקשה, נכון למועד הגשתה, כי גופי התכנון טרם אישרו את תוכנית המתאר הנדרשת. עוד טען המערער כנגד תום ליבם של גורמי התכנון בטיפול בהרחבת תוכנית המתאר.

- .6. לנוכח הבקשת לעיוב הליכים ומטרם ניתנה בה החלטה על ידי היוציא המשפטיא לממשלת, הוגש על ידי באי כוח המשיבה, על פי הנחיות הגורמים המוסמכים בפרקיות המדינה, בקשות לדחיתת מועד דיון, אשר נענו על ידי בית משפט קמא, תוך שמעת לעת נקבעו מועדים חלופיים, אשר נדחו אף הם

לביקשת המשיבה.

7. דיון ראשון בתיק בבית משפט קמא התקנה ביום 4.12.13, במסגרתו עדכן ב"כ המשיבה את בית המשפט קמא בדבר אישורה של תוכנית מתאר חדשה בישוב כמאנה. תוכנית המתאר הופקדה בחודש נובמבר 2008. ב"כ המשיבה עדכן עוד כי במשרד המשפטים הוחלט כי מועד הפקدة תוכנית המתאר הווה את "קו פרשת המים" בכל הקשור והמתיחס לבקשת לעיכוב ההליכים שהוגשו ליעוץ המשפטי לממשלה. קרי: בניה שבוצעה לפני ועד מועד הפקدة תוכנית המתאר, אשר קיבל יותר בניה מכוחה של התוכנית - ישקל עיכוב ההליך המשפטי. לגבי בניה שבוצעה לאחר מועד הפקدة התוכנית - הרי שביחס לעבירות שכאלו - לא יעוכבו ההליכים המשפטיים.

בדיון האמור ביקש ב"כ המערער שהות הגיש בקשה להיתר בניה. בהתאם לכך, נקבעה ישיבת תזכורת במעמד הצדדים ליום 29.4.14.

8. ביום 29.4.14 ביקשה המשיבה לתקן בשנית את כתוב האישום בשל תוספת בניה של קומה נוספת בשטח של כ- 274 מ"ר, ללא היתר ובניגוד לצוים המינורי והשפוטי. בכתב האישום המתוקן נטען כי כלל עבודות הבניה שבוצעו הינו בהיקף של כ- 548 מ"ר.

9. ב"כ המערער טען בדיון מיום 29.4.14 כי ההליכים המשפטיים יעוכבו וכן טען נגד תיקון כתב האישום בשנית. ב"כ המשיבה טענה כי לא ידוע לה כי ניתנה החלטה בבקשת לעיכוב ההליכים של המערער.

10. לצורך לבון ובירור נושא עיכוב ההליכים קבע בית משפט קמא דיון נוסף ליום 19.6.14. עוד קבע בית המשפט קמא כי ב"כ הצדדים יעבירו הודעה לבית המשפט בתוך 20 ימים אם יש צורך בדיון או שניית לדוחתו ליום 3.11.14 כשאר התיקים של כמאנה שנדחו באותו תאריך ובאותן נסיבות.

בבית המשפט זההיר את המערער על פי סעיף 130(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב - 1982 (להלן - **חסד"פ**), כי בסמכותו לדון בעניינו בהעדתו וניתן להטיל עונשי קנסות וכן עונשי מאסר במקום קנסות במסגרת גזר הדין.

11. ב"כ המשיבה הגישה הודעה לתיק בית המשפט במסגרתו הודיעה כי בגין לטענת ב"כ המערער - לא ניתנה החלטה חיובית בבקשת לעיכוב ההליכים של המערער.

ב"כ המשיבה הודיעה איפוא, כי קיבלה הנחיה להמשיך את ההליכים בעניינו של המערער כסדרם, וביקשה להוtier את מועד הדיון הקבוע על כנו.

ב"כ המערער, על אף החלטה נוספת של בית המשפט מיום 29.5.14 המורה לו להגיש להודעת ב"כ המשיבה - לא הגיש כל תגובה מטעמו.

12. ביום 19.6.14 התיצב ב"כ המשיבה לדין בבית משפט קמा. המערער ובא כוחו - לא התיצבו, כאמור, לדין הנ"ל. ב"כ המשיבה ציין לפוטוקול כי ניסה ליצור קשר עם ב"כ המערער - אך לשווה, וביקש כי בית המשפט יפעל על פי סעיף 130 לחס"פ וידן את המערער בהעדתו לאחר שהזהר כדין.

בית משפט קמा נעתר לבקשת ב"כ המשיבה, והדין בתנהל בהעדר המערער ובא כוחו, כאשר בסופו ניתנה הכרעת דין המרשיעה את המערער בעבירות נשוא כתוב האישום המתוקן מיום 29.4.14 וניתן גזר דין המטיל על המערער את העונשים אשר פורטו לעיל.

המערער לא הגיש לבית משפט קמा בקשה לביטול פסק הדיון.

הודעת ערעור ומילוי הדיון בערעוות:

13. המערער ערער, כאמור, הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין. במסגרת הערעור תיאר המערער את מצבה של כמאנה המערבית ושובי הסביבה לרבות מבחינה תכנונית. המערער תיאר את העתירה לבג"ץ שהוגשה על ידי תושבי כפר כמאנה ואת החלטת בג"ץ מיום 5.9.2001. בנוסף, תיאר המערער את מצב הבתים בכפר כמאנה ואת טענותיו ביחס להתנהלות ועדת המשיבה, אשר לשיטתו, פועלת להכשלת תוכנית המתאר החדש. עוד תיאר המערער את הפניה ליעץ המשפטי לממשלה לעיכוב הלि�כים, שהוגשה על ידי מספר תושבים של כפר כמאנה וביניהם המערער ואת עמדת פרקליטות המדינה ביחס לעיכוב הלि�כים המשפטיים ולאבחנה בין בניה שבוצעה, לשיטת המערער, עובר [לפרסום](#) תוכנית המתאר החדש ביום 26.9.09 לבין בניה שבוצעה לאחר [פרסום](#) התוכנית האמורה, בכל הקשור והמתיחס לעיכוב הלि�כים. המערער טען כי הוא נמנה על הקבוצה של אלו שבניו טרם פרסם התוכנית, ועל כן גרס כי לא ניתן היה כלל לגזר את דין.

14. טענות המערער בערעור כוללות טענות לחוסר תום לב וחוסר סבירות בתנהלות המשיבה, המרכיבת, לשיטתו, הוצאותם של היתרי בניה לתושבי כמאנה.

15. המערער טען להתיישנות וכן טען כנגד מתן גזר דין שלא בפניו, תוך התעלמות, כביכול, מהבקשה לעיכוב הלि�כים. כמו כן, טען המערער כי בית המשפט קמא סטה ממתחם הענישה ביחס לעבירות בניה בכפר כמאנה, לאור הנسبות המזוחفات של הכפר. המערער טען כי הוטל עליו קנס גבוה באופן חריג ובلتוי סביר יחסית לגזר דין אחרים שניתנו לגבי תושבים אחרים בכמאנה, אשר הורשו בעבירות דומות. עוד טען כי לא היה מקום לחיבת המערער בכפל אגרה, בנסיבות האישיות של המערער המתפרקנס מkeitבת ביטוח לאומי.

המערער חזר שוב על טענותיו באשר לקשיים התקנוניים של היישוב ובאשר להתעלמותו של בית משפט קמא מהתנהלותם של גורמי התקנון בכל הנוגע לכפר כמאנה.

.16. ביום 26.8.14 התקיים דיון בערעור בבית משפט זה. במסגרת הדיון נתבקש ב"כ המערער ליתן הסבר באשר לאי התיציבותו של המערער לדין מיום 19.6.14 בבית משפט קמא, על אף שמועד הדיון נקבע בנסיבות המערער וסניגורו בישיבה מיום 29.4.14.

.17. ב"כ המערער הסביר כי נפללה טעות ביוםנו, והדין לא נרשם ביום 19.6.14 אלא נרשם ביום 3.11.14 יחד עם קבוצת תיקים של תושבי כמאנה שנקבעו באותו מועד - 3.11.14.

ב"כ המערער ציין כי עקב אותה טעות לא נרשם הדיון ביוםנו, ובאותו מועד 19.6.14 שבה עמו אשתו בבדיקות רפואיות ועל כן לא ענה כלל לשיחות הטלפון של ב"כ המשיבה שנייה להשיגו. עוד ציין ב"כ המערער כי רכבו התקלקל והוכנס למוסך באותו יום.

בשל כל הסיבות האמורות, אשר ב"כ המערער ציין כי מקורן בטעות כנה - לא התיצבו לדין המערער ובא כוחו.

.18. ב"כ המשיבה טען בדיון, ובצדק, כי לראשונה שמע הוא את נימוקי ב"כ המערער באשר לאי ההתיצבות לדין בבית משפט קמא וכי אין אסמכתאות לטענות אלו. ב"כ המשיבה ציין כי בהודעת הערעור אין זכר לטיעונים אלו מטעם המערער באשר לסיבת אי ההתיצבות לדין בבית משפט קמא. ב"כ המשיבה סבר כי מקום בו הוזהר המערער לפי סעיף 130 לחס"פ ומקום בו, לשיטת המשיבה, נגזר דין של המערער בהתאם להלכה הפסוקה - הרי שאין מקום להתערב בפסק הדין. עם זאת, ציין ב"כ המשיבה כי הוא מותיר את ההחלטה בדבר החזרת הדיון לבית משפט השлом לשיקול דעתו של בית משפט זה, ככל שיומצאו אסמכתאות לטענות ב"כ המערער באשר לנסיבות אי ההתיצבות לדין, אך ביקש כי בנסיבות יפסקו הוצאות נגד המערער בשל בזבוז זמן המשיבה ובזבוז הזמן השיפוטי.

.19. הצדדים הוסיפו וטענו בפניי גם לגוף טענות המערער בערעור. ב"כ המערער טען (עמוד 2 לפרוטוקול שורות 25-26) גם ביחס למתן הכרעת דין מלבדו שניתנה תשובה המערער לכתב האישום וכן טען כי באמצעותו טענות מקדימות שונות לרבות טענה להגנה מן הצדק. ציין כי המערער חזר בו מטענת ההתיישנות. המערער הוסיף אף וטען לחומרת העונשים שהוטלו עליו, ביחס לעונשים שהוטלו במקרים דומים בעבירות של תושבים אחרים במאנה. כמו כן, טען ב"כ המערער באשר למצבו של הכלכל של המערער כמו שמתפרקן מkeitבת הבחת הכנסתה בסך 2,700 ₪ ובדבר הידר יכולתו לעמוד בתשלומי הכנס החודשיים העומדים על 8,000 ₪ לחודש.

ב"כ המערער ביקש איפוא, לחתם לערער את יומו בבית המשפט ולהחזיר את התקיק לבית משפט

השלום על מנת שיישמעו טיעונו של המערער טרם מתן פסק דין.

ב"כ המשפט טען בפניי לעניין חומרת הענישה וגרס כי אין מקום להתערב בגזר הדין מאחר ולשיטתו העונשים שהוטלו על המערער אינם חריגים ממתחם הענישה.

.20. בסיום הדיון נדרש ב"כ המערער להציג עד יום 31.8.14 אישורים בדבר הנسبות העובדיות להן טען בדיון, אשר בגין לא התיציב המערער ובא כוחו לדין מיום 19.6.14 בבית משפט קמא, ואשר בגין אי התיציבות זו בשל זהירותה שהזהה המערער לפי סעיף 130 לחס"פ - ניתן פסק הדין בהעדרו.

.21. ביום 31.8.14 המציג ב"כ המערער לתיק בית המשפט "הודעה ובקשה". ב"כ המערער המציג אישור רפואי בבדיקה רפואי של אשתו מיום 19.6.14 וכן אישור ממרכז שירות הנעות בדבר טיפול בפגמים בבלמי רכבו של ב"כ המערער ביום 19.6.14 - צורף טופס תיקון וחשבונית מס.

במסגרת ההודעה טען ב"כ המערער כי ביום 29.4.14 התקיימו בפני כב' השופטת בנר מספר רב של דיונים בתיקי תכנון ובניה של תושבי כפר כמאנה, לרבות בתיקו של המערער. בכל התקדים שנדרשו באותו מועד בפני כבוד השופטת בנר נקבע דין המשך ליום 3.11.14.

ב"כ המערער ציין כי בסוף יום הדיונים מה- 29.4.14 חזר למשרדו והורה לזכירתו לרשום את כל התקדים, לרבות תיקו של המערער, להמשך דין ליום 3.11.14. ב"כ המערער ציין כי בטיעות נרשם מועד הדיון בתיקו של המערער גם כן ליום 3.11.14 ולא ליום 19.6.14.

ב"כ המערער ציין כי לא הייתה כל כוונה שלא להופיע לדין או לזלزل בבית המשפט, ואי ההתיצבות נבעה מטעות בתום לב.

.22. לבקשת/הודעה מטעם ב"כ המערער צורף תצהיר של ב"כ המערער בעצמו וכן צורף תצהיר של זכירתו של ב"כ המערער, גב' סועאד מגדולין, אשר הצהירה על דבר הרישום השגוי של מועד הדיון בתיקו של המערער יחד עם כל יתר התקדים הנוגעים לעברות בניה בכפר כמאנה.

דין והכרעה:

.23. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ולאחר שיעינתי בהודעה/בקשה שהוגשה מטעם המערער, על צروفותיה, שוכנעתי כי בנסיבות העניין ולאור הנטען על ידי ב"כ המערער בבקשת/הודעה, ניתן נימוק והסביר סביר לאי ההתיצבות של המערער לדין בפני בית משפט קמא וכי יש מקום לבטל את פסק הדין ולהורות על החזרת הדיון לבית משפט השлом בעכו לשם שמיית טיעוני שני הצדדים טרם מתן פסק דין.

עוד ובנוספַּן סבורה, כי גם לשם מניעת עיונות דין, בנסיבות הייחודיות הנוגעות למצבם של תושבי כפר כמאנה, והמערער ביניהם, ולמצב התכונני בכפר כמאנה - יש מקום להחזיר את הדיון לערכאה הדינית.

.24 סעיף 130 לחס"פ שענינו "שיפית נאשם שלא התייצב בהמשך המשפט" קובע כדלקמן:

(א) **נאשם שהוזמן להמשך משפטו ולא התייצב, מותר לדונו שלא בפניו אם הזמנה למועד ההמשך נמסרה לו בהודעה של בית המשפט בשעת דיון, ובית המשפט הזהירו במהלך המשפט שיהיה רשאי לדונו שלא בפניו אם לא התייצב, או אם הזמנה בכתב הומצאה לו, שלא באמצעות سنגורו, וכן לסניגורו, אם יש לו سنיגור, וצויינה בה האזהרה האמורה.**

...

(ח) **גור דיןו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדיון וגור דין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיונות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשתה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשתה הוגשה בהסכמה התובע.**

(ט) **בית המשפט שנעתר לבקשת הנאשם או נידון לפי סעיפים קתינים (ה), (ו) או (ח) רשאי להטיל על הנאשם או על הנידון תשלום ההוצאות בפועל שנגרמו בשל אי התיצבותם.**

.25 הנה כי כן, סעיף 130(ח) לחס"פ מאפשר ביטולו של פסק דין שניtan שלא בפניו של הנאשם אם הייתה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו לדין או מן הטעם של מניעת עיונות דין לנאשם אם לא יבוטל פסק הדין.

לענין זה נא ראו: רע"פ 9142/01 **איטליה נ' מדינת ישראל** פ"ד נד(6) 793 בעמ' 803, שם נפסק:

"**בנוגע לשאלת השניה, אמות המידה המנחות את בית-המשפט בבואו להחליט בבקשת לביטול פסק-דין קבועות בסעיף 130(ח) לחס"פ. הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק-דין: קיום סיבה מוצדקת לאי-התיצבותו של המבקש בבית המשפט או גרימת עיונות דין למבקש כתוצאה מי-ביטול פסק-דין. התנאים אינם מצטברים. יצא שאם עלול להיגרם למבקש עיונות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יערור לבקשתו לביטול פסק-דין גם אם אי-התיצבותו נבעה מרשלנות גראד. אולם אם לא קיימן חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה בית-המשפט את בקשתו (השו לשיקולים המחייבים לענין זה בסדר דין אזרחי: י' זוסמן סדרי הדין האזרחי [13], בעמ' 738. ראו גם רע"א**

10/9572 דdon נ' ויסברג [6]; רע"א 7749 פlg נ' פדידה [7])."

.26 אני מקבלת את טענת ב"כ המערער כי בשל טעות אגוש של ב"כ המערער ברישום מועד הדיון ביוםנו, בנסיבות המתוירות בהודעה/בקשה לא התיצב לדין בבית משפט קמא. בשים לב לצירוף הנסיבות של קביעת מועד דין אחד, 3.11.14, בכל יתר התקדים של תושבים אחרים בкамנה שנדרנו בפני כבוד השופט בнер ביום 29.4.14, כמו גם העובדה כי בפרוטוקול הדיון מיום 29.4.14 אכן מוזכר גם יום 3.11.14 כמועד אפשרי לקיים הדיון בתיקו של המערער - קיבלתי את טענת ב"כ המערער כי בטעות לא נרשם הדיון מיום 19.6.14 אלא נרשם מועד 3.11.14.

.27 לעומת זאת, אצין כי גם אם אמם נפל מחדל בהתנהלות המערער או בא כוחו ברישום מועד הדיון, הרי שאיני סבורה, כי בנסיבות העניין, צרי מחדל זה להביא לתוצאה של מתן פסק דין כנגד המערער ללא ששמעו טענותיו במלואן - הן באשר לשובתו לכתב האישום והן באשר למתחם הענישה.

לטעמי, גם בשל הצורך למנוע עיות דין - ובמיוחד לאחר שעינתי בפסקה הנוגעת לחומרת הענישה בעבירות בנייה של תושבים אחרים בכפר כמאנה, לרבות פסיקה של בית משפט קמא, של מותבים אחרים וכן בפסקה במסגרת ערעורים על קולת ענישה או חומרת ענישה שהוגשו לבית המשפט זה - אני סבורה כי יש מקום להסביר את הדיון בבית משפט השלום וליתן למערער את האפשרות להביא טענותיו בשלמות ובמלואן.

.28 עם זאת, לאחר שעינתי בטענות הצדדים, ובשים לב לעובדה כי המהלך הנוכחי של הדברים היה כי תוגש בקשה לביטול פסק הדיון לבית משפט השלום בעכו, הגעתו לכלל דעתה כי האיזון הנוכחי והראוי הוא שלא לשלול את זכותו של המערער להשמי טענותיו במלואן, אך מכוח הסמכות שבסעיף 130(ט) לחוק פ^ר יש מקום להtnoot את החזרת הדיון בעניינו של המערער, שלא התיצב לדין עקב תקללה, בתשלום הוצאות.

מחaldo של המערער מלאת הצורך לדין ואי הגשת בקשה מתאימה לbijtol פסק הדיון בבית משפט השלום הובילו לבזבוז זמן שיפוטי יקר כמו גם לבזבוז זמן של המשיבה ובא כוחה - ומשום כך יש מקום לחיבbah בהוצאות.

.29 אשר על כן, הערעור מתקבל, בשל ההסברים שניתנו על ידי ב"כ המערער לאי התיצבותו של המערער לדין בפני בית משפט קמא, אשר לוו באסמכתאות ובתצהירים כדין. פסק דין של בית משפט קמא - מבוטל.

הדיון יוחזר לבית משפט השלום בעכו לשלב של הקראת כתב האישום.

המערער ישא בהוצאות בסך 2,500 ₪ אשר ישולם תוך 30 יום מהיום, שאם לא כן ישאו ריבית והפרשי הצמדה חוק, עד למועד התשלום בפועל.

המציאות תדаг להעביר חזרה את תיק בית משפט קמא לזכירות בית משפט השלום בעכו.

ניתן היום, י"ד אלול תשע"ד, 09 ספטמבר 2014, בנסיבות הצדדים.